

ROEIEN MET DE RIEMEN...

RIET URSEM (75) VOCHT VIJF JAAR VOOR HAAR EIGEN CLUB IN NOORD

ROEIEN

door Bastian van de Belt

AMSTERDAM • Als Riet Ursem haar sleutels in het hek steekt, krijgt ze nog altijd kriebels. Hier ligt NoordRoeit, de roeiclub die ze zelf bedacht, bevocht en uiteindelijk van de grond kreeg. Het was geen vlugge bevalling. Meer dan vijf jaar vocht Ursem tegen een 'veelkop-pig monster'.

„Als we geluk hebben, zien we een ijsvogel.“ Ursem (75) tuurt over het water. Sommige roeiers noemen dit inmiddels de mooiste roeiplek van Amsterdam. „Via het kanaal vaar je zo Waterland in, je kunt zo richting Alkmaar en Den Helder. En vooral: hier is het stil. Op de Amstel en het IJ heb je veel meer beroepsvaart.“

Ursem vertrekt naar binnen, de loods in, en zet koffie. Verderop ligt de 'Riet', de grootste boot van de club. Naar Ursem vernoemd. Ze kwam in 2013 in Noord wonen en vond het gek dat er geen roeiclub was. Ze begon te mailen. Bekenden, de KNRB, de gemeente, het stadsdeel, de wethouder. Iedereen was positief. Niemand deed iets. Bij de gemeente ging ze van team duurzaamheid naar de maatschappelijke commissie en vervolgens naar de afdeling bouw.

„De gemeente wil participerende burgers. Ik had geen wild plan, maar inmiddels een hele groep mensen om mij heen en een stevig onderbouwd plan. Toch kregen we zelfs op de kleinste dingen 'nee'. De moed zakte haar in de schoenen. „Het was een veelkoppig monster. Ik kon het op een moment niet meer plaatsen en dacht echt: jullie willen ons gewoon niet helpen.“

Na bijna honderd verga-

Doorzetter Riet Ursem geniet (r.) van elke tocht. Inmiddels is NoordRoeit volop in leven en worden er wekelijks al honderden kilometers geroeid. Ursem zou het mooi vinden als meer van haar leeftijdsgenoten komen roeien.

FOTO'S
RICHARD
SIJMONS

deringen, ontelbare mailtjes en talloze afwijzingen was Ursems energie op. Maar de bestuursleden hielden de moed erin. Ieder bezwaar van de gemeente werd omgebouwd tot een nieuw bidboek. Uiteindelijk

ik mijn sleutels in het hek steek en het terrein oloop, voel ik nog altijd kriebels.“

Roeien heeft een imago, weet Ursem. Maar bij NoordRoeit gaat het anders. „De roeisport is over het algemeen wat studentikoos

'Stiekem wil ik die rollator weleens van ze afpakken'

lagen er 21 locaties waar NoordRoeit zou kunnen beginnen. „Het kon niet zo zijn dat alle 21 onmogelijk waren.“ Toen was er groen licht. De gemeente had plek, tijd en wat budget voor NoordRoeit. Inmiddels is de club volop in leven en worden er wekelijks al honderden kilometers geroeid. „Als

en push“, zegt ze met een knipoog. Vanaf de eerste woorden die Ursem over NoordRoeit op papier zette wist ze al: dat wilde ze niet bij haar vereniging. „Ik wil dat dit een club is voor iedereen: roeier, niet-roeier, jong en oud.“

Ursem begon pas op haar vijftigste serieus met roei-

en. Inmiddels noemt ze zichzelf een winterroeier. „Ik had het ooit één keer gedaan tijdens mijn studie, daar bleef het bij.“ Velen jaren later trok ze alsnog de boot in. „Het is fantastisch voor je lichaam: je krijgt er een lekkere conditie van. En je bent heerlijk buiten!“ Is het nooit koud? Ze lacht. „Die angst had ik wel.“ Voor haar eerste roeitocht kocht ze een dikke jas. „Met teddyvoering.“ Binnen vijf minuten lag die naast haar in de boot. Veel te heet. „Met al die beweging heb je het hartstikke warm.“ Sterker nog: voor Ursem begint het roeiseizoen net. „'s Zomers ben ik veel te druk met mijn volkstuin. Alleen als het heel mistig is, stormt of vriest kun je niet het water

op. Verder eigenlijk altijd.“

De senioren groep groeit, mede dankzij Ursem, die overal reclame maakt voor haar club. Sommigen zijn 'opfrissers': zij hebben in het verleden geroeid, en pakken de draad weer op. Voor anderen is het helemaal nieuw. „Dat kan ook prima!“, aldus Ursem. „Men moet niet denken dat je meteen kunt wegvaren: roeien vereist wat oefening en training. Je moet bijvoorbeeld erg gedisciplineerd instappen en afduwen. Anders lig je zo in de plomp!“ Als vereniging neemt NoordRoeit de training heel serieus. „Dat moet ook, want als vereniging ben je ook verantwoordelijk voor de veiligheid van je mensen“, aldus Ursem met ernst in haar stem. „Niemand gaat het water op zonder goede training.“

NoordRoeit ziet ledenaantal groeien

AMSTERDAM • Ursem wijst naar de trapjes in de loods waarmee boten makkelijker uit hun rekken worden gehaald. „Helemaal zelf getimmerd, door onze vrijwilligers.“ Maar de loods zelf is, net als de trapjes, makkelijk te demonteer-

ren. Dat heeft een reden: over enkele jaren moet hij elders neerstrijken. Om op het roeiwater te komen, moeten de roeiers nu door een smal tunneltje onder een brug door. „Dat is een spannend tafereel“, geeft Ursem toe. Ook is de 'startlocatie' behoorlijk ver van het kanaal: voordat het echte roeien begint, zijn de

Riet Ursem werkt zich een slag in de rondte om van NoordRoeit een bloeiende club te maken.

op vijf minuten lopen bij de tennisvereniging.“ Maar boven alles: Ursem is blij dat 'haar' club 'in het water ligt'. Nu gaan we druk bouwen en samen met alle leden er een bloeiende club van maken. We zijn nu met 140 en dat aantal groeit nog steeds.“ Ondertussen ligt de plek waar Ursem het liefst NoordRoeit wilde vestigen, nog steeds braak. „Met de dag groeit onze onderhandelingspositie richting de gemeente. Als het aan mij ligt, pakken we volgend jaar de boel op!“

roeiers al twee kilometer onderweg. Verder is één loods eigenlijk te weinig voor de plannen. Er moe-

ten meer boten en kleedruimtes bij en er is behoefte aan sanitair. „Als we nu willen plassen moet dat

Gebrek aan beweging

Ursem zou het mooi vinden als meer van haar leeftijdsgenoten komen roeien. „Soms schrik ik in het winkelcentrum. Dan zie ik mensen met overgewicht of mensen die verslaafd zijn geraakt aan hun hulpstukken.“ Ze grijnst. „Stiekem wil ik die rollator weleens van ze afpakken. Ze stralen echt een gebrek aan beweging uit en dat is zonde. Je krijgt er veel voor terug: kracht én leuke momenten. Zie wat er hier bij de club allemaal gebeurt. Het is beweging, je kop in de wind én een gezellig kopje koffie.“ Een gezellig bakkie, tussen de gloednieuwe plantenbakken. „Oh, die moet ik nodig even water geven.“ Ursem loopt richting de buitenkraan.